

Iva Ellrodt: VYUŽITÍ JAZYKA „ČOJČ“ V CIZOJAZYČNÉ VÝUCE

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta pedagogická

Katedra českého jazyka a literatury

Plzeň 2011

posudek oponenta bakalářské práce

Bakalářská práce Ivy Ellrodt se zabývá neotřelým tématem – jazykem „čojč“ a klade si za cíl navrhnout možnosti jeho využití ve výuce cizího jazyka, a to českého či německého.

Autorka člení text do tří teoretických částí a jedné výzkumné. První kapitola popisuje vybrané (tradiční) metody výuky cizích jazyků (gramaticko-překladovou, přímou, audioorální a komunikační), druhá některé alternativní metody (např. diskusní, inscenační aj.) a na jejím konci je umístěno krátké pojednání o možnostech zapojení „čojč“ do výuky. Ve třetí kapitole se nachází historický pohled na jazykové kontakty, charakteristiku jazyka „čojč“ a podrobnější náhled na jeho využití v cizojazyčné výuce.

Poslední kapitola je věnována výzkumu. Diplomandka vytvořila dotazník jak pro české, tak pro německé studenty a zrealizovala ukázkové vyučovací hodiny na jedné škole české a třech německých. Vyhodnocení odpovědí a jejich úvaha nad nimi je velmi kvalitní: pečlivá, promyšlená analýza.

Jednotlivé části práce jsou velmi dobře zpracovány jak po obsahové, tak po jazykové stránce. Mám ovšem výhrady ke struktuře textu. Řazení i členění kapitol je poměrně nelogické, což znesnadňuje porozumění; zejména úvodní část, tj. seznámení s problematikou, se základními pojmy (čojč, čojčování apod.) a s organizací Čojčlandská kulturní síť, by měla být prezentována systematicky a na začátku práce, nikoli rozptýlena na jejích různých místech. V tomto směru mi také chybí propracovanější přístup k těmto vstupním informacím jak v kvalitativním, tak i kvantitativním měřítku.

K dalším nedostatkům patří několik chyb pravopisných (čárky), typografických (uvozovky, konce řádků) a jiných (opakování stejných výrazů krátce za sebou, adjektivum vs.

příčestí trpné). Dále chybí obeznámení s lidmi, kteří v e-mailové korespondenci poskytují diplomandce údaje o problematice v kapitole 3. Citace jsou důsledně a správně označeny, je však třeba nezapomínat na odkazování parafrází.

Přes výše uvedené výtky musím vyzdvihnout autorčino zaujetí pro téma, prostudování celé řady relevantních zdrojů i vědecký přístup ve výzkumné části. Práce je původní, návrhy využití jazyka „čojč“ ve výuce inovativní a inspirující; domnívám se, že by si zasloužily větší prostor s množstvím příkladů či navržením pracovních listů, ale to už by přesahovalo rámec bakalářské práce.

Konstatuji, že bakalářská práce Ivy Ellrodt *Využití jazyka „čojč“ v cizojazyčné výuce* je zdařilá, splňuje nároky kladené na tento typ práce, a proto ji **doporučuji k obhajobě** a navrhuji hodnotit ji v rozpětí **výborně až velmi dobře**.

V Plzni 4. 6. 2019

Mgr. Dita Macháčková

Otázky k obhajobě:

1. Na s. 31 uvádíte, že k „horší srozumitelnosti ovšem přispívají i chyby, které se ve *zčojčovaných* textech objevují“, avšak jazyk čojč je ve své podstatě hraní bez hranic, bez obav z chybovosti. Jak by se dalo s tímto problémem pracovat?
2. Jaké máte Vy sama zkušenosti s jazykem čojč?